

Mustafa Dayı

– NazlıKaragöz · 10 Kasım 2010

Babaannem Hanife Sultan, Cumhuriyetin ilan edildiği yıl Selanik'te doğmuş. Mübadele yıllarında ailesiyle birlikte anavatana göç etmişler. Hanife sultanın dayısı Büyük Kumandan'ın silah arkadaşıymış. Bu vesileyle babaannemin çocukluğunda iki kez evlerine ziyarete gelmiş. Bu bakımdan Atatürk'ü birinci ağızdan dinlemek ile şereflendirildim.

Sevgili babaannem Paşa diye bahsederdi "Paşa altın renginde saçları ve çakmak çakmak gözleri ile disiplinli duruşuna rağmen, bir o kadar mütevazı ve sevecendi. Kudretli yapısıyla her hareketinde asaleti belli oluyordu. Çok yıllar geçti , çocuktum Paşa ile ev halkı arasındaki konuşmaları tam hatırlayamıyorum fakat hür ve bağımsız bir halk için idealist vatansever inancıyla fikirlerini beyan ediyordu iyi anımsıyorum....."

Bu tırnak içerisinde geçtiklerim hatta yazamadığım kadar övgü ve hatıra babaannemim Osmanlı lügatinden günümüz Türkçesine çevirmiş halim.

Hanife sultan Mustafa Kemal'i evlerinde ağırlamanın verdiği onurla ve dayısının da Ata'nın dostu olması sebebiyle şevkle ve hürmetle anlatırdı o iki anıyı. Hafızasını yitirene dek dilinden düşürmedi.

Ne mutluydu bize; ailem Atatürk'ü Mustafa dayı olarak benimsemiş ve aynı kanı taşımaktan her daim gurur duymuştur.Hatta babamın adı Mustafadır.

Efendim bizim evimizde ilk önce adımızla birlikte Yüce Önderimizin adı öğretildi. Daha ilkokul çağına bile gelmeden, Kemalist düşünceler işlendi kanımıza. Atatürk ilkeleri, milliyetçiliği belleğimize kazındı. Annem ve babam bana ve kardeşlerime ata izinden gitmeyi destur edindirdi.

Bizim evimizde Mustafa Kemal'e dair düşünceleri konuşmak yemek yemek gibi, su içmek gibi günlük doğal bir yaşam ihtiyacıydı. Kendimi bildim bileli Mustafa Dayımızın çok büyük bir resmi evimizin duvarında asılıdır ve ben şahsım için o sebepten Mustafa Kemal'in torunu derim. ve kanımın son damlasına,yaşadığım son güne kadar ant içmişimdir,
ULU ÖNDERİN KURDUĞU CUMHURİYETİ LAYIKIYLA YAŞATACAĞIMA...

///

Yıllar yılı kalemi elime aldığımda aklımdaki hep Ata ile ilgili düşüncelerimi aktarmak istemişimdir. Fakat, coşkımdan elim ayağım titrer layık olamamaktan çekinirim. Bugün heyecanımı kısmen yenmeye çabalayarak yüce anısını yâd etmeye çalıştım. Eksik kalan tarafını mazur görünüz.

MUSTAFA DAYIMI, SEVGİYLE , ŞÜKRANLA VE MİNNETLE ANIYOR, BİZLERE BIRAKTIĞI AZİZ HATIRASININ ÖNÜNDE SAYGIYLA EĞİLİYORUM.

Nazlı Tolun